

Makai Máté: „*Rabló vagyok, baszd meg!*”
(Ambrus Attila: *Haramia*) 103

Lakner Dávid: *A tulajdonságok nélküli irodalmi hős*
(Zuschlag János – Szalai Vivien: *Pártházból börtönbe*) 109

■ REPERTÓRIUM

2016. november–december (Zahari István) 114

Számunk szerzői 134

Lapszámunk borítóján Oravecz Gergely grafikája látható.

Lapunk megjelenését támogatták:



Nemzeti Kulturális Alap



Nemzeti
Együttműködési
Alap

SZEMLE

Takács Zsuzsa

EGY KÖNYVTÁR FELSZÁMOLÁSA

Ki hitte volna, hogy ennyire véres munkát vállal?
Hogy zsákba fojtja, akiket szeretett.
Mintha élnének valóban, hogy ellenállnak!
Tíz körömmel kapaszkodnak a napvilágra
vissza a könyvek, akik fölött már eljárt az idő,
lapjaik kihulltak, szavaik kihaltak, por és hamu
marad utánuk az aggkor szégyen- és váladéknyoma
a tölgyfa polcokon, mikor leveszi és fekete polietilén
zsákba egymás mellé fekteti őket, hogy vigyék
innen az öregek otthonába: a szelektív hulladék-
telepre, hiszen nincsen semmi hasznuk, s ha olvasni
akarná, hogy egy híves, borongós őszi nap beült
Aranyhoz az unalom, költőnk (és Osszián) szelleme
a keresőben egy kattintásra megidézhető.
Állj s felelj, ki vagy? Én Hamlet apjának szelleme vagyok.
Miért rezzen össze mégis, amikor megáll az autó
a ház előtt? Amikor becsönget a két tetovált alak,
és vállára dobja a zsákokat, miért sápad el?
Miért hallja az elfojtott zokogást, a lapok ropogását
a konténer felől (kezüket tördelik)?
Miért fut az autó után, s ha már fut, miért
szégyelli, hogy a visszapillantó tükörben látszik?

Alföld, 2016/12.

Takács Zsuzsa 1938-ban született Budapesten. Verset ír, műfordítással foglalkozik. József Attila-, Babérkoszorú- és Kossuth-díjas.